

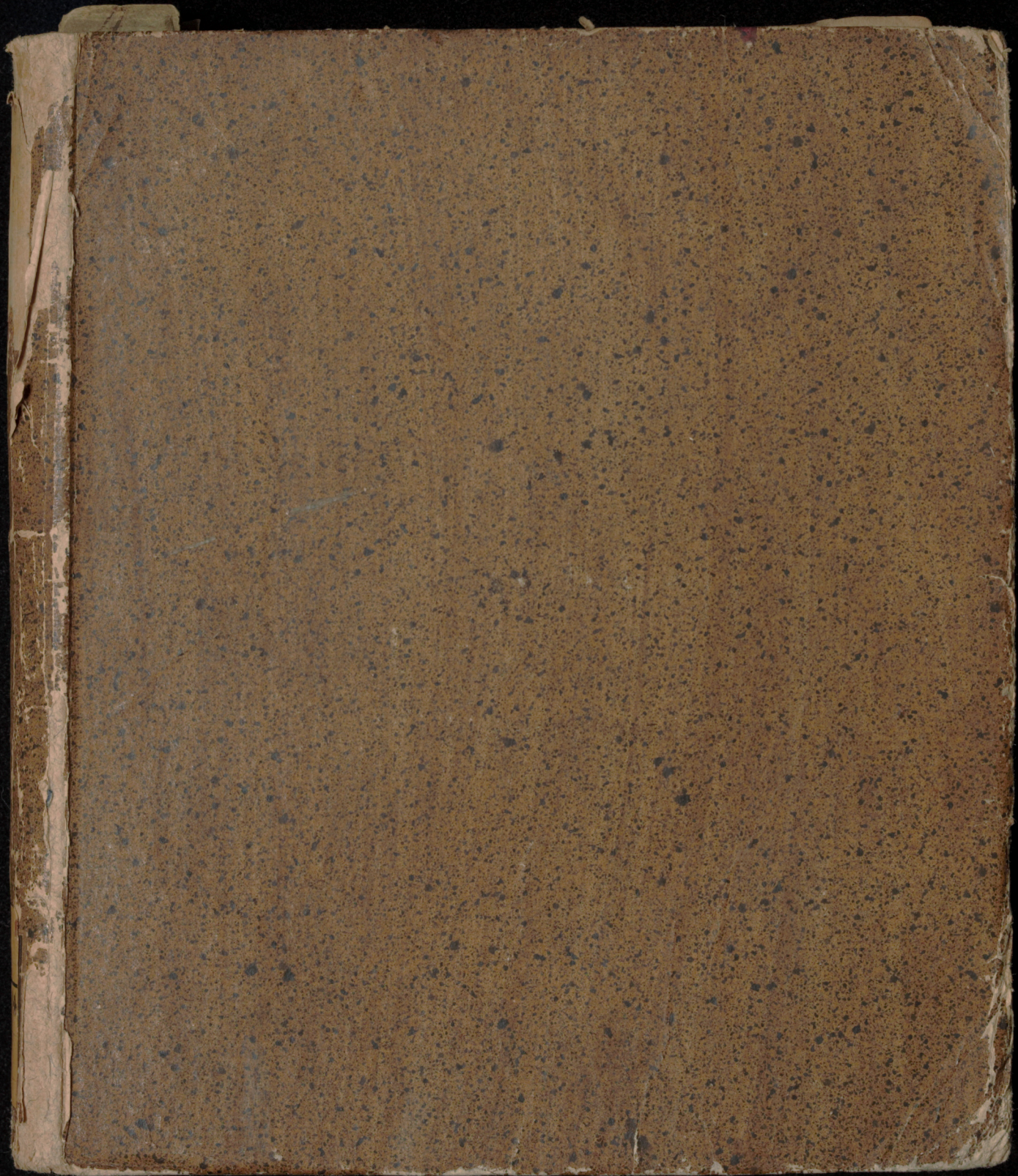
**Leges Universitatis Rostochiensis : Quae bis quotannis publice praeleguntur,
Auctoritate Rectoris & Concilii, Civibus Academicis, cum primis Studiosae
Juventuti, ad continuam commonefactionem & evitandum perjurium
compendiosa sub forma denuo ; P. Propositae, A. MDCCVI.**

Rostochii: Wepplingius, [1706]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn828635404>

Druck Freier Zugang

40

Mk-1760¹⁻¹⁶

~~1147~~¹⁻¹⁶

15.
IN NOMINE DOMINI NOSTRI
JESU CHRISTI!

LEGES
UNIVERSITATIS
ROSTOCHIENSIS.

Quæ bis quotannis publicè præleguntur,
Auctoritate

RECTORIS & CONCILII,
Civibus Academicis, cum primis
Studioſæ Juventuti, ad conti-
nuam commonefactionem
& evitandum perjurium
compendioſâ ſub formâ denuò

P. Propoſita,

A. M DCCVI.

ROSTOCHII,

Typis Joh. Wepplingi, SER. PRINC. & Acad. Typogr.

Quoniam initium sapientiae, omnisque adeo felicitatis sit Timor Domini, generalia haec juxta ductum divinae legis praemittimus.

I. Volumus, ut DEUM serio revereamini, & omnibus pietatis officiis colatis, Fidemque propterea Veram Evangelicam servetis.

II. Severe prohibemus, ne nomine Domini abutimini, in execrationibus & perjuriis, aut Epicureis sermonibus: nec scandalis doctrinae vel morum professionem vestram deformetis, ne nomen Domini propter vos male audiat.

III. Quos DEUS ipse Sabbati dies sacris actionibus destinavit, publicis eos concionibus audiendis, precibus & gratiarum actionibus, non ludis aut comestationibus, aliisve negotiis prophanis, nec confabulationibus in S. aede, & institutis eorum, qui templo excedunt, perlustrationibus tribuite.

IV. Magistratui Academico, Verbi Divini Ministris, aliisque parentum loco habendis, debitam reverentiam praestate: Legibus, edictis & programmatibus publicis, facienda vel omittenda praescribentibus, obtemperate.

V. Et quia DEUS Magistratui mandavit, ut Jus dicat, & certis legibus cunctos sibi subiectos, ad evitandam violentiam, privatam vindictam, & inprimis humani sanguinis profusionem, constringat; hinc & olim & proximè, partim specialia monita, partim & leges, Magistratus Academiae subditis suis dedit, quorum omnium obedientiam ad propriam ipsorum tutelam ac securitatem serio singulis, qui nunc est, Magistratus de novo imperat,

(1.) Con-

15.
(1.) Constitutum scilicet est, ut in hac Urbe Rostochiensi unum sit Academiae Corpus, constans ex IV. Facultatibus, Theologicâ, Juridicâ, Medicâ, & Philosophicâ. Cujus corporis unum Caput sit RECTOR Academiae, habens in omnia Universitatis membra distinctam à Senatu Urbis Jurisdictionem.

(2.) Rector ergo Academiae, nomina omnium jurisdictioni Academicæ subjectorum, in publico libro scripta teneat. Qvicumque igitur in urbem venerit, & Academiae membrum esse, ejusque juribus ac beneficiis, vel præterea studiis quoque frui volet, inscriptionem, ultra 8. dies ne differat; sed nomen suum apud Rectorem edat, vel, si ante jam inscriptio peracta sit, nihilominus intra octiduum illam exhibito inscriptionis documento ostendat, & vel jurejurando vel pollicitatione in vim juramenti factâ promittat, se Magistratui & LL. Academicis parère, & inprimis nervos Jurisdictionis nostræ, in vadimonio non deferendo, sententiæque judicis obediendo, reverenter tueri velle. Cum ergo hujus juramenti, vel saltem in vim juramenti factæ promissionis vi, Rectori parère teneamini, Perjuri censendi illi erunt, qvi in judicium vocati non comparebunt, aut sententiæ Rectoris parère detrectabunt, vel Arresto detenti sine consensu ejus discedent.

(3.) Nemo quoq; Professorum, Doctorû & Magistrorû ultra octiduum in habitatione aut convictu, non inscriptum detinere; aut, qvòd multò minus fieri fas est, ad gradum aliquem officii vel dignitatis in quâcunque Facultate promovere audeat, sub pœna in LL. specialibus expressa.

(4.) Ab iis autem, qvi verè Studiosi esse, & per Academicam

172

miam

miam promoveri volent, requirimus, ut litēs fugiant,
& literas diligenter tractent, lectionibus & disputationi-
bus frequenter interfint, publicisque exercitiis industri-
am suam probent, nec extra fonticas causas intra annum
proximum, & sine studiorum specimine abeant. Quos
vero deprehendemus ocio potius, computationibus, aliis,
que indignis modis tempus hic terere, eorum vitam pra-
vam Parentibus, Patronis, Tutoribus per literas nos a-
perturos, & ut tales avocent, monituros esse, significa-
mus, vindices quoque, ubi necessum erit, futuri.

(5.) Qui communis mensæ beneficio fruuntur, illi
Dominis Inspectoribus, legibusque sibi præscriptis obedi-
entiam præstent, nisi beneficio hoc semet indignos de-
monstrare voluerint.

(6.) Cum Reverendo hujus civitatis Ministerio etiam
egimus, ne porro quemquam ad Cathedram Ecclesiasti-
cam admittat, nisi documentis certis probaverit, se ea,
quæ alios docturus est, confidentem ad pedes Doctorum
ante ab iisdem didicisse, & vel adhuc discere, ac LL. Aca-
demiæ, tam olim, quam nuper publicatis parere.

(7.) Schoristas, quos nominaverunt, qui noviti-
os Studiosos olim exagitarunt, & suo ære emunxerunt,
ex nostrâ Academiâ juxta tenorem Programmatis edi-
ctalis A^o. millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo
publicati, exesse jubemus in perpetuum: proptereaque
popularia illa symposia & epulas pretiosiores, quæ pro-
fusionis nationalis, atque circularis luxuriæ sunt testes,
omniñò prohibemus, salvâ licet amicorum civiumq; fa-
miliaritate, convictuque modesto.

(8.) Et quia Nationes olim, ac nationales con-
ventus, multum momenti ad rem illam schoristicam, &
pen-

15.
pennalisticam, ut barbàrè vocabatur, attulerunt, hinc deliberatione institutâ & cum aliis Germaniæ Academiis communicatâ, ordinatum est, quod in Universitate hâc Rostochiensî, non debeant esse Nationes aliquæ, peculiare sibi jus aliquod arrogantes vel usurpantes. Contrarium disponens aut ordinare tentans, hoc ipso sit perjurus, & ab Universitate exclusus, relegationeqve in perpetuum & ad infamiam usqve puniendus.

(9.) A nocturnis quoque diurnisque discursationibus, beluinis clamoribus & boatibus, aliisque injuriis, verbo vel facto corpus famamqve proximi lædentibus, anfamqve ad concursus & digladiationes temere luppeditantibus, à tumultibus itidem, ædiumqve oppugnationibus, sub pœna carceris vel relegationis abstineant.

(10.) Qvi alium ad dimicandum provocat, & qvi provocatus confligit cum provocante, is uterqve sciat, se hoc ipso facto ad minimum publicæ relegationis pœnam incurrissè. Qvi sine provocatione in alium incurrit, gladio, aliove telo adhibito, itidem severâ relegatione coërcebitur, aliâve pro ratione facti pœna.

(11.) Qvi provocanti hoc præstat servitium, ut ejus nomine alium provocet, vel provocari curet, eidem ut iniquitatis administro mercedem relegationem promittimus. Si quis autem pendente sub Magistratu lite, multoque magis jam compositâ, aut vindicatâ, & in genere diremtâ à R. Concilio causâ, sub specie negotii non satis militariter vindicati eum, qui injuriâ affectus videbatur, in alterum incitaverit, ad duellum irritaverit, atque à conversatione Academicâ & convictu secludere ausus fuerit, vel etiam illatam vim injuriose ei exprobrare tentaverit, ille ex Universitate quoque nostra excedere per relegationem jubebitur.

)(3

(12.) Qvi

(12.) Qui fuste, fune, scuticâ, virgâ, ac mânu, vel subdolâ ac clanculariâ, vel manifestâ ratione alios exceperint, relegationis pœnam certissimam ab Academiâ expectabunt.

(13.) Siqva verò Academiæ membro cum cive Urbis hujus accusando contr oesia intercedit, tum membrum Universitatis, cujuscumque conditionis aut dignitatis fuerit, adversarium suum ad nullum aliud tribunal citet, aut evocari sollicitet, quam Consulare; salvo tamen Rectoris & Universitatis privilegio. Quod si autem Senatus ultra duos menses justitiæ administrationem distulerit Actore invito, tunc coram Episcopo Sverinenfi Academiæ Cancellario agi poterit. Quod statutum violans, pœnam perjurii incurret, & causam, quam habet, amittet.

(14.) Si quis in civitate bombardam disploserit, licet sub solennitatis prætextu, salvâ cæterâ pœna, eâ privetur, & qui noctu globum, vel pyrium pulverem, ejaculatus fuerit, huic Relegationis pœnam denunciamus. Si quis absque privilegio gladium famulo suo accinxerit, ob temeritatem & fundendi sanguinis periculum graviter multabitur.

(15.) In domos, in quibus nuptiæ aliave solennia celebrantur, non irrumpendum, tumultusque vel ibi, vel ante eas excitandi. Secus facientes, à Præfecto Carceris, cui hoc mandatum est, ut non invitos, & tamen in domos nuptiarum aliorumque solennium irruentes, & tumultus cientes observet, rectâ in carcerem erunt obducendi.

VI. Castitatem, veracundiam, temperantiâ se-
gemini, morum sermonisq; spurcitiem, hellpationes,
luxum.

15.
luxumque vestium indecentem procul habete. Cau-
ponas publicas ne frequentate. Ebriositatem præcipue
fugitote, velut animi corporisque pestem. Ebrius qui
peccaverit, ipsam quoque ebrietatem non habebit impu-
nem, & excessus causa, ut fas est, punietur. Severè etiam
prohibemus omnes larvatas discursationes, sive diurnas,
sive nocturnas, quocumque anni tempore.

VII. Propria quisque tenete, nemini res suas furto
subtrahite, necludendo aliorum pecuniam aut libros ad
vos transferre; si verò aliter feceritis, vos & redditu-
ros illa, & præterea de Rectoris sententia puniendos sci-
tote. Quæ Creditoribus juxta renovatum, & Epitomæ
nunc insertum Statutum de Anno millesimo sexcentesimo
quingvagesimo & quinto, quæque cum primis Præce-
ptoribus pro informatione, atque hospitibus vestris pro
victu, habitatione, lecto debetis, fideliter solvite, nec
antea discedite. Secus facientes perjuri sunt.

VIII. Veritatem constanter amplectimini, erroneas
damnatasque opiniones, cujuscumque sint generis, calu-
mniarum, & libellos famosos velut diabolum ipsum fu-
gite. Contra superiores & æquales vestros nullam ini-
qui calami, multominus publici typi licentiam vobis ar-
rogate, nec sine censurâ eorum, qui censuræ præsumt,
quidquam vel hic, vel alibi evulgate, in Civis maximè
alterius præjudicium quod cadat. Qui famosis libellis,
sycophanticisque calumniis existimationem alterius læse-
rit, ex veteri statuto, infami exclusionem ex tota Acade-
miæ nostræ Societate ejiciendus erit. Qui in reliquis pec-
caverit, pro delicti & excessus qualitate non segnius
plectetur.

IX. & X. Neque externa solum contra leges facta
studiose devitate, sed & interiora cordis ad illas confor-
mate

mate, omnesque dubitationes in ærumnis, trepidationes, vitiosasq; cupiditates vindictæ, antecellentæ, & alias reprimite.

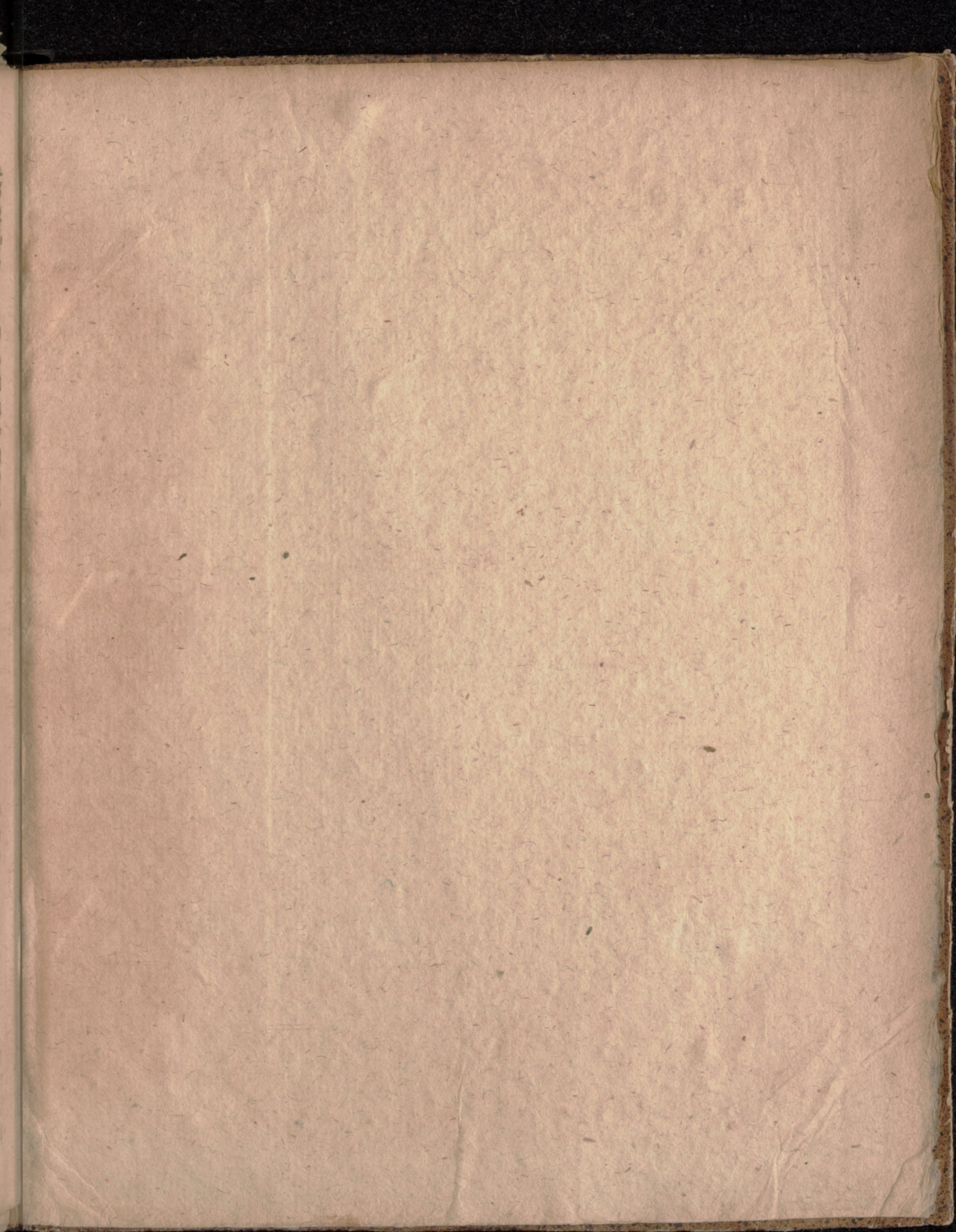
Hæc potissimum illa sunt, quæ à vobis, *Studiosi Juvenes*, requirimus. Ab iis, qui Deum timent, & honestati student, obedientiam nobis promittimus. Reliquos, qui Deum & Magistratum suum non reverentur, nec nos impunitos dimitemus, nec summi Judicis vindictam illi effugient.

Præterea *Docentes* fideliter partes officii sui obeant, neque exemplis morum juventuti noceant. Et cum in omni vita & præcipuè in publicis congressibus ordinem honestum servari debeat: constitutum id quoq; est, ut in actibus publicis, velut Renunciatione Novi Rectoris, aut collatione graduum, aliisque, Rector Academiæ & Doctores Theologiæ, Juris, & Artis Medicæ, secundum ordinem Facultatum ad dextram Cathedræ sublimioris; ad sinistram Decanus Collegii Philosophici, & Professores liberalium artium consideant, eo ordine, quo in Collegium Professorum singuli secundum præscripta recepti sunt. Professoribus in eadem serie proxime assideant Concionatores & Ministri Ecclesiæ. E regione vero, ad sinistram Doctores superiorum Facultatum; ad dexteram Cathedræ Borealis, Magistri liberalium artium, qui non sunt Professores, loca habebunt. Baccalaurei verò superiorum Facultatum, vel ad sinistram Cathedræ Borealis, vel in altero latere post Magistros sedebunt.

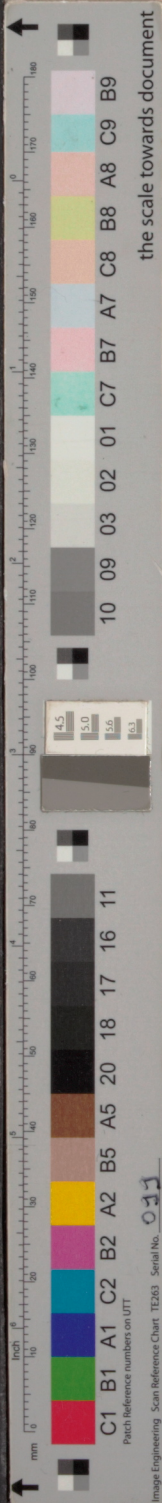
Tandem *singuli Academiæ Cives*, sive docentes, sive discipuli sint, juxta hæc prælecta, omnia alia observent, quæ evulgatis vel impressis etiam statutis Rector & Concilium jam ante imperavit, vel de novo imperabit.

DEUS nobis omnibus & oculos det videntes, & aures audientes. Hoc vovemus!

(0)

Proceſſion ins Auditorium angelanget und ein jeder seinen Platz
auch die Herren Bürgermeister und sämtliche Herren des Raths
wärtig waren / gingen 4. Deputirte von der Universität / nahment
Joachim von Krakebiß / Herr D. Matthias Stein / J. U. D. Cod.
r. und Facult. Jurid. Senior, Herr Christoph. Martinus Burchardi,
iq; Prof. Senat. Publ. Ord. und Stadt-Physicus, Herr David Hinrich
Theol. D. Poët. Profess. Ducal. Publ. & Ordin. hinauff in den Fürstl.
gingen die beyden Herren Marschälle / Herr D. Carmon und Herr
Stäben / und für denenselben die beyden Bidelli mit denen Sceptrie
Deputirte wurden zur audience gnädigst admittiret / und nachdem
er Gegenwart dem Durchlauchtigsten Herzoge unterthänigst er-
ch gekommen / Seine Hoch. Fürstl. Durchl. ins Auditorium ab-
seine Hoch. Fürstl. Durchl. gnädigst zu erkennen / daß auch Dero
t dem Actui mit benzuwohnen gnädigst Belieben trügen / daher
zu Ihro Hoheiten uns verfügten / und mit aller Submission im
rstat nicht nur unsere Pflicht der Unterthänigkeit abstatteten /
ch diese Gnade / die wir uns zu erbitten nicht getrauen dürfen /
t venerirten.

Hohe Herrschafften wurden hierauff von uns / die wir immediate
nter geführet / unter dem Comitât aller Hoch. Ansehnlichen Herrn
liers und Officiers, da denn beyde Hoch. Fürstl. Persohnen in einer
anneten kostbahren Carosse, biß ins Auditorium führen / woselbst
bereit waren / und beyde Hoch. Fürstl. Persohnen unter dem
und Trompeten zu der / vor Dieselben bereiteten Catheder führeten /
auch Ihro Hoheiten Dames ins Auditorium. Zur rechten der
Dames, die Herren Ministri und Cavalliers placiret / wir aber oc-
auditorio gewöhnlichen Ort. Sobald solches geschehen / fiel der
ener auff seine Knie / und excitirte memoriter mit Dancken und
zur devotion, welches Er so gut gemacht / das jedermanes appro-
wurde mit der Musique der Anfang gemacht / unter welcher /
actu verfertigten Cantata, einige Sätze zu jedermans Vergnügen
Darauff perorirte der Herr D. Carmon mit grosser Parhesie von
erwehnten Themate, nempe *de Luthero vitro nec vitro.*

tion / welcher S. Hoch. Fürstl. Durchl. der Herzog / die ganze
gehört / wurde das übrige von der Cantata gesungen. Wir zur
ll. Persohnen von der Universität Deputirte, fügten uns so fort
ation wieder zu der Fürstl. Catheder, erwartende / wann beyde
n sich hinweg begeben wolten. Welche aber nicht ehe das Audito-
die Cantata zu Ende gebracht. Welche grosse Gnade und anhal-
tende